

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 27. septembra 2012*

„Žiadosti o azyl — Smernica 2003/9/ES — Minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl v členských štátoch — Nariadenie (ES) č. 343/2003 — Povinnosť zaručiť žiadateľom o azyl poskytnutie minimálnych prijímacích podmienok počas trvania postupu ich prevzatia alebo späťvzatia zodpovedným členským štátom — Určenie členského štátu, ktorému prináleží znášať finančné bremeno spojené s poskytnutím minimálnych podmienok“

Vo veci C-179/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Francúzsko) zo 7. apríla 2011 a doručený Súdnemu dvoru 18. apríla 2011, ktorý súvisí s konaním:

Cimade,

Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

proti

Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot, sudcovia A. Prechal, K. Schiemann, L. Bay Larsen (spravodajca) a E. Jarašiūnas,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. marca 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Cimade, v zastúpení: P. Peugeot, jej predseda, a P. Spinosi, avocat,
- Groupe d'information a de soutien des immigrés (GISTI), v zastúpení: P. Peugeot a C. Pouly, avocat,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues, J.-S. Pilczer a B. Beaupère-Manokha, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,
 - grécka vláda, v zastúpení: M. Michelogiannaki a L. Kotroni, splnomocnené zástupkyne,
 - talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci C. Gerardis, avvocato dello Stato,
 - poľská vláda, v zastúpení: M. Szpunar, splnomocnený zástupca,
 - švajčiarska vláda, v zastúpení: J. de Watteville, splnomocnený zástupca,
 - Európska komisia, v zastúpení: M. Condou-Durande, splnomocnená zástupkyňa,
- po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 15. mája 2012,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Rady 2003/9/ES z 27. januára 2003, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl (Ú. v. EÚ L 31, s. 18; Mim. vyd. 19/006, s. 101), a najmä jej pôsobnosti.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Cimade a Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI) (Združenie pre poskytovanie informácií a podporu prisťahovalcov) na jednej strane a Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration (minister vnútra, zámorských území, miestnych územných samospráv a prisťahovalectva) na druhej strane v súvislosti so zákonnosťou medziministerského obežníka z 3. novembra 2009 o dočasnom čakateľskom príspevku (ďalej len „obežník z 3. novembra 2009“).

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2003/9

- 3 Odôvodnenia 5, 7 a 8 smernice 2003/9 znejú takto:
 - „(5) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady, ktoré uznáva najmä Charta základných práv Európskej únie [ďalej len ‚Charta‘]. Táto smernica sa najmä snaží zabezpečiť úplné rešpektovanie ľudskej dôstojnosti a podporovať uplatňovanie článkov 1 a 18 uvedenej charty.
 - ...
 - (7) Mali by sa ustanoviť minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl, ktoré im bežne postačia na zabezpečenie dôstojnej životnej úrovne a porovnateľné životné podmienky vo všetkých členských štátoch.
 - (8) Zosúladenie podmienok na prijímanie žiadateľov o azyl by malo pomôcť obmedziť sekundárne pohyby žiadateľov o azyl ovplyvnené rôznymi podmienkami na ich prijímanie.“

4 Článok 1 tejto smernice stanovuje, že jej „účelom... je ustanoviť minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl v členských štátoch“.

5 Článok 2 tejto smernice, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

...

b) ‚žiadosť o azyl‘ znamená žiadosť podanú štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti, ktorá sa môže chápať ako žiadosť o medzinárodnú ochranu členského štátu podľa Ženevského dohovoru [z 28. júla 1951 o právnom postavení cudzincov (ďalej len ‚Ženevský dohovor‘)]. Každá žiadosť o medzinárodnú ochranu sa považuje za žiadosť o azyl, pokiaľ štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti výslovne nežiada o iný druh ochrany, o ktorý je možné požiadať osobitne;

c) ‚žiadateľ alebo žiadateľ o azyl‘ znamená štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorá podala žiadosť o azyl, v súvislosti s ktorou zatiaľ nebolo prijaté právoplatné rozhodnutie;

...

i) ‚prijímacie podmienky‘ znamenajú celý súbor opatrení, ktoré členské štáty poskytnú žiadateľom o azyl v súlade s touto smernicou;

j) ‚materiálne prijímacie podmienky‘ znamenajú prijímacie podmienky, ktoré zahŕňajú ubytovanie, stravu a oblečenie, poskytované ako vecné dávky, alebo ako finančné príspevky alebo poukážky a denné dávky;

...“

6 Pod názvom „Rozsah pôsobnosti“ článok 3 smernice 2003/9 vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Táto smernica sa vzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín a osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré podali žiadosť o azyl na hraničnom priechode alebo na území členského štátu, pokiaľ môžu zostať na jeho území ako žiadatelia o azyl, ako aj na rodinných príslušníkov, ak sa na ne takáto žiadosť o azyl podľa vnútroštátneho práva vzťahuje.“

7 Pod názvom „Všeobecné pravidlá o materiálnych prijímacích podmienkach a zdravotnej starostlivosti“ článok 13 smernice 2003/9 vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia pre žiadateľov materiálne prijímacie podmienky potom, ako podajú žiadosti o azyl.“

8 Článok 16 tejto smernice, nazvaný „Obmedzenie alebo zrušenie prijímacích podmienok“, znie takto:

1. Členské štáty môžu obmedziť alebo upustiť od zabezpečovania prijímacích podmienok v týchto prípadoch:

a) ak žiadateľ o azyl:

— opustí miesto pobytu určené príslušným orgánom bez toho, aby ho o tom informoval, alebo bez povolenia, ak sa takéto povolenie vyžaduje, alebo

- nesplnil si ohlasovacie povinnosti alebo povinnosti poskytovať informácie alebo sa nedostavil na osobný pohovor týkajúci sa azylového konania v primeranej lehote ustanovenej vnútroštátnym právom, alebo
- už podal žiadosť v tom istom členskom štáte.

Ak sa žiadateľ nájde alebo ak sa dobrovoľne prihlási príslušnému orgánu, na základe dôvodov jeho zmiznutia sa prijme náležité motivované [odôvodnené – *neoficiálny preklad*] rozhodnutie o opätovnom začatí zabezpečovania niektorých alebo všetkých prijímacích podmienok;

- b) ak žiadateľ zatajil finančné zdroje a tým neodôvodnene využíval výhody zabezpečovania materiálnych prijímacích podmienok.

...

2. Členské štáty môžu odmietnuť zabezpečenie podmienok v prípade, ak žiadateľ o azyl nepreukázal, že žiadosť podal po príchode do členského štátu ihneď, ako to bolo možné.

...

5. Členské štáty zabezpečia, aby materiálne prijímacie podmienky neboli zrušené alebo obmedzené pred prijatím zamietavého rozhodnutia.“

Nariadenie (ES) č. 343/2003

- 9 Článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúceho kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 50, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 109) stanovuje:

„Toto nariadenie ustanovuje kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov.“

- 10 Článok 2 tohto nariadenia definuje pojmy „žiadosť o azyl“ a „žiadateľ“ alebo „žiadateľ o azyl“, ktorých obsah sa v podstate zhoduje s obsahom pojmov uvedených v smernici 2003/9. Článok 2 okrem toho definuje tieto pojmy:

„e) ‚posúdenie žiadosti o azyl‘ znamená akékoľvek posúdenie, alebo rozhodnutie alebo predbežné opatrenie týkajúce sa žiadosti o azyl prijaté príslušnými orgánmi v súlade s vnútroštátnym právom, s výnimkou konaní na určenie členského štátu zodpovedného podľa tohto nariadenia;

...

j) ‚povolenie na pobyt‘ znamená akékoľvek povolenie vydané orgánmi členského štátu povoľujúceho štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, aby mal pobyt na jeho území, ako aj doklady potvrdzujúce povolenie v rámci dojednaní dočasnej ochrany alebo dovtedy, kým pominú okolnosti, ktoré bránia vo vykonaní príkazu na odsun, s výnimkou víz a povolení na pobyt vydaných počas obdobia potrebného na určenie zodpovedného štátu, ako je ustanovené v tomto nariadení, alebo počas posudzovania žiadosti o azyl alebo žiadosti o povolenie na pobyt;

...“

- 11 Článok 3 nariadenia č. 343/2003, ktorý sa nachádza v kapitole II tohto nariadenia, nazvaný „Všeobecné zásady“, v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty posúdia žiadosť každého príslušníka tretej krajiny, ktorý podá žiadosť na hranici alebo na ich území ktorémukolvek z nich. Žiadosť posúdi jeden členský štát, a to ten, ktorý je podľa kritérií stanovených v kapitole II označený ako zodpovedný.“

- 12 V zmysle článku 4 uvedeného nariadenia, ktorý je súčasťou jeho kapitoly II:

„1. Postup určovania členského štátu zodpovedného podľa tohto nariadenia sa začne čo najskôr po tom, ako je členskému štátu prvýkrát podaná žiadosť o azyl.

2. Žiadosť o azyl sa považuje za podanú, akonáhle je príslušným orgánom dotknutého členského štátu doručené tlačivo podané žiadateľom o azyl alebo správa, ktorú vypracovali orgány. Ak žiadosť nie je podaná písomne, čas, ktorý uplynie medzi vyhlásením úmyslu a prípravou správy, by mal byť čo najkratší.

...

4. Ak žiadosť o azyl podal príslušným orgánom členského štátu žiadateľ, ktorý sa nachádza na území iného členského štátu, o určení zodpovedného štátu rozhodne ten členský štát, na území ktorého sa žiadateľ nachádza. Druhý zmienený členský štát je bezodkladne informovaný členským štátom, ktorý obdržal žiadosť, a na účely tohto nariadenia sa potom považuje za členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o azyl.

Žiadateľ je písomne informovaný o takomto prevoze [postúpení – *neoficiálny preklad*] a o dátume jeho uskutočnenia.

5. Žiadateľa o azyl, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte a tam podá žiadosť o azyl po tom, ako stiahol svoju žiadosť počas konania o určení zodpovedného štátu, vráti za podmienok ustanovených v článku 20 členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl s cieľom ukončiť konanie o určení členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl.

Táto povinnosť pominie, ak žiadateľ medzitým opustí územia členských štátov na obdobie najmenej troch mesiacov, alebo získa povolenie na pobyt od niektorého členského štátu.“

- 13 Kapitola V nariadenia č. 343/2003 stanovuje podrobné pravidlá týkajúce sa prevzatia a späťvzatia žiadateľa o azyl. Článok 16 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl podľa tohto nariadenia je povinný:

- a) prevziať za podmienok ustanovených v článkoch 17 až 19 žiadateľa o azyl, ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte;
- b) ukončiť posúdenie žiadosti o azyl;
- c) vrátiť [vziať späť – *neoficiálny preklad*] za podmienok ustanovených v článku 20 žiadateľa, ktorého žiadosť je v procese posudzovania a ktorý sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia;
- d) vrátiť [vziať späť – *neoficiálny preklad*] za podmienok ustanovených v článku 20 žiadateľa, ktorý stiahol posudzovanú žiadosť a podal žiadosť v inom členskom štáte;

e) vrátiť [vziať späť – *neoficiálny preklad*] za podmienok ustanovených v článku 20 štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorého žiadosť o azyl zamietol a ktorý sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia.

2. Keď členský štát vydá povolenie na pobyt žiadateľovi, prevezme povinnosti špecifikované v ods. 1 tento členský štát.

3. Povinnosti špecifikované v ods. 1 skončia, keď štátny príslušník tretej krajiny opustí územie členského štátu najmenej na tri mesiace, ak tento štátny príslušník tretej krajiny nie je držiteľom platného povolenia na pobyt vydaného zodpovedným členským štátom.

4. Povinnosti špecifikované v ods. 1 písm. d) a e) takisto skončia, keď členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti po stiahnutí alebo zamietnutí žiadosti prijal a skutočne vykonal ustanovenia, ktoré sú potrebné predtým, ako môže štátny príslušník tretej krajiny odísť do svojej krajiny pôvodu alebo do inej krajiny, do ktorej môže oprávnené cestovať.“

14 Článok 17 uvedeného nariadenia upravuje konania, ktoré sa majú uplatniť pri dožiadaní iného členského štátu, aby prevzal žiadateľa o azyl. Odseky 1 a 2 tohto článku znejú takto:

„1. Ak členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o azyl, považuje iný členský štát za zodpovedný za posúdenie tejto žiadosti, môže čo najrýchlejšie a v každom prípade do troch mesiacov od dátumu podania žiadosti v zmysle článku 4 ods. 2 vyzvať tento iný členský štát, aby prevzal žiadateľa.

Ak dožiadanie o prevzatie nie je podané v lehote do troch mesiacov, zodpovednosť za posúdenie žiadosti o azyl pripadne tomu štátu, v ktorom bola žiadosť podaná.

2. Žiadajúci členský štát môže požiadať o naliehavú odpoveď v prípadoch, keď bola žiadosť o azyl podaná[,] potom, ako bolo zamietnuté povolenie na vstup alebo pobyt, po zatknutí za neoprávnený pobyt alebo po doručení alebo výkone príkazu na odsun, a/alebo ak je žiadateľ zadržovaný vo väzbe.

V dožiadaní sa uvedie odôvodnenie takejto naliehavej odpovede a lehota, v rámci ktorej sa odpoveď očakáva. Táto lehota je najmenej jeden týždeň.“

15 V zmysle článku 18 tohto nariadenia:

„1. Dožiadateľ členský štát vykoná potrebné kontroly a vynesie rozhodnutie o dožiadaní o prevzatie žiadateľa do dvoch mesiacov od dátumu obdržania dožiadania.

...

6. Ak požadujúci členský štát žiadal o bezodkladné vybavenie v súlade s článkom 17 ods. 2[,] dožiadateľ členský štát vynaloží všetko úsilie na to, aby splnil požadovanú lehota. Vo výnimočných prípadoch, keď je možné preukázať, že posúdenie dožiadania o prevzatie žiadateľa je mimoriadne zložité, môže dožiadateľ členský štát odovzdať svoju odpoveď po požadovanej lehote, v každom prípade však do jedného mesiaca. V takýchto situáciách musí požadovaný členský štát oznámiť svoje rozhodnutie o odložení odpovede žiadajúcemu členskému štátu oproti pôvodne požadovanej lehote.

7. Nekonanie v dvojmesačnej lehote uvedenej v ods. 1 a v jednomesačnej lehote uvedenej v ods. 6 sa rovná akceptovaniu dožiadania a ukladá povinnosť prevziať danú osobu, ako aj zabezpečiť náležité dojednania pre jej príchod.“

- 16 Článok 19 nariadenia č. 343/2003, ktorý upravuje lehoty na vykonanie odovzdania žiadateľa o azyl, znie takto:

„1. Keď dožiadaný členský štát akceptuje, že má prevziať žiadateľa, členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl, oznámi žiadateľovi rozhodnutie o tom, že neposúdi žiadosť a o povinnosti odovzdať žiadateľa do zodpovedného štátu.

2. V rozhodnutí uvedenom v ods. 1 sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá. Obsahuje podrobné údaje o lehotách na uskutočnenie odovzdania, a ak to je potrebné, obsahuje informácie o mieste a čase, v ktorom sa má žiadateľ dostaviť, ak cestuje do zodpovedného členského štátu vlastnou dopravou. Voči tomuto rozhodnutiu sa je možné odvolať alebo ho je možné preskúmať. Odvolaním ani preskúmaním sa nepozastaví vykonávanie odovzdania, pokiaľ súdy alebo príslušné orgány nerozhodnú inak v každom konkrétnom prípade, ak to vnútroštátne právne predpisy umožňujú.

3. Odovzdanie žiadateľa z členského štátu, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl, zodpovednému členskému štátu, sa uskutoční v súlade s vnútroštátnym právom prvého členského štátu po porade medzi dotknutými členskými štátmi, akonáhle to je prakticky možné a najneskôr do šiestich mesiacov od akceptovania dožiadania o prevzatie alebo rozhodnutia o odvolaní alebo preskúmaní, ak sa pripúšťa odkladný účinok.

...

4. Ak sa odovzdanie neuskutoční v lehote šiestich mesiacov, zodpovednosť prípadne členskému štátu, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl. Táto lehota sa môže predĺžiť najviac na jeden rok, ak sa odovzdanie nemohlo uskutočniť kvôli uväzneniu, alebo najviac na osemnásť mesiacov, ak sa žiadateľ o azyl skrýva.

...“

- 17 Spôsoby späťvzatia žiadateľa o azyl sú upravené v článku 20 uvedeného nariadenia, ktoré stanovuje údaje, ktoré musí obsahovať žiadosť o späťvzatie žiadateľa o azyl, podmienky, v súlade s ktorými má dôjsť k odpovedi na túto žiadosť, lehotu na odpoveď a spôsoby, akými sa má uskutočniť odovzdanie žiadateľa o azyl.

Smernica 2005/85/ES

- 18 Odôvodnenie 29 smernice Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca (Ú. v. EÚ L 326, s. 13) znie takto:

„Táto smernica sa nevzťahuje na konania, ktoré upravuje nariadenie... č. 343/2003...“

- 19 Článok 2 uvedenej smernice definuje pojmy „žiadosť o azyl“ a „žiadateľ“ alebo „žiadateľ o azyl“, ktorých obsah zodpovedá v podstate obsahu tých istých pojmov uvedených v smernici 2003/9 a v nariadení č. 343/2003. Článok 2 písm. k) okrem toho definuje tieto pojmy:

„Zostať v členskom štáte“ znamená zostať na území členského štátu, v ktorom sa podala žiadosť o azyl alebo v ktorom sa táto žiadosť skúma, vrátane hraníc alebo tranzitných zón.“

- 20 V rámci kapitoly II smernice 2005/85, nazvanej „Základné zásady a záruky“, článok 7 tejto smernice, nazvaný „Právo zostať v členskom štáte počas preskúmania žiadosti“, vo svojom odseku 1 uvádza:

„Žiadateľom musí byť umožnené zostať v členskom štáte, výlučne na účely tohto konania dovtedy, kým rozhodujúci orgán neprijme rozhodnutie v súlade s konaním na prvom stupni ustanoveným v kapitole III. Toto právo zostať nezakladá nárok na povolenie na pobyt.“

- 21 Článok 35 tejto smernice stanovuje:

„1. Členské štáty môžu podľa základných zásad a záruk kapitoly II zaviesť konanie, na základe ktorého sa na mieste rozhodne o žiadostiach podaných na hraniciach alebo v tranzitných zónach členského štátu.

2. Ak však konanie uvedené v odseku 1 neexistuje, členský štát môže, ak ustanovenia tohto článku neustanovujú inak, a v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi platnými k 1. decembru 2005 zachovávať konanie, na základe ktorého sa na hraniciach alebo v tranzitných zónach rozhodne o tom, či žiadatelia o azyl, ktorí pricestovali a podali na tomto mieste žiadosť o azyl, môžu vstúpiť na ich územie, a to aj keby sa toto konanie odchyľovalo od základných zásad a záruk kapitoly II.

3. Konanie uvedené v odseku 2 zabezpečí najmä, aby každá príslušná osoba:

- a) dostala povolenie zostať na hranici alebo v tranzitnej zóne členského štátu bez toho, aby bol dotknutý článok 7;

...“

Nariadenie (ES) č. 1560/2003

- 22 Nariadenie Komisie (ES) č. 1560/2003 z 2. septembra 2003, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia č. 343/2003 (Ú. v. EÚ L 222, s. 3; Mim. vyd. 19/006, s. 200), vo svojom článku 8, nazvanom „Spolupráca pri prevozoch“, stanovuje:

„1. Je povinnosťou zodpovedného členského štátu umožniť uskutočnenie prevozu žiadateľa o azyl čo najskôr, a zabezpečiť, aby sa mu v jeho ceste nebránili žiadne prekážky. Tento členský štát určí, ak to prichádza do úvahy, miesto na svojom území, na ktoré treba žiadateľa o azyl dopraviť, alebo na ktorom má byť odovzdaný príslušným orgánom, berúc do úvahy zemepisné obmedzenia a dopravné možnosti, ktoré má k dispozícii členský štát, uskutočňujúci prevoz. V žiadnom prípade sa nesmie uplatniť požiadavka, aby eskorta sprevádzala žiadateľa o azyl ďalej ako do miesta príchodu použitých medzinárodných dopravných prostriedkov, alebo aby členský štát, uskutočňujúci prevoz, uhradil dopravné náklady ďalej, ako do tohto miesta.

2. Členský štát, organizujúci prevoz, zabezpečuje dopravu žiadateľa o azyl a jeho eskorty a rozhodne, po porade so zodpovedným členským štátom, o čase príchodu a v prípadoch, v ktorých je to potrebné, o podrobnostiach odovzdania príslušným orgánom. Zodpovedný členský štát môže požadovať, aby bol vyzrobený tri pracovné dni vopred.“

Rozhodnutie č. 573/2007/ES

- 23 Odôvodnenie 13 rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 573/2007/ES z 23. mája 2007, ktorým sa zriaďuje Európsky fond pre utečencov na obdobie rokov 2008 až 2013 ako súčasť všeobecného programu Solidarita a riadenie migračných tokov a ktorým sa zrušuje rozhodnutie Rady 2004/904/ES (Ú. v. EÚ L 144, s. 1), znie takto:

„Toto rozhodnutie má byť súčasťou koherentného rámca, ktorý zahŕňa aj rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 574/2007/ES z 23. mája 2007, ktorým sa zriaďuje Fond pre vonkajšie hranice na obdobie rokov 2007 až 2013 ako súčasť všeobecného programu Solidarita a riadenie migračných tokov, rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 575/2007/ES z 23. mája 2007, ktorým sa zriaďuje Európsky fond pre návrat na obdobie rokov 2008 až 2013 ako súčasť všeobecného programu Solidarita a riadenie migračných tokov, a rozhodnutie Rady 2007/.../ES z ..., ktorým sa zriaďuje Európsky fond pre integráciu štátnych príslušníkov tretích krajín na obdobie rokov 2007 až 2013 ako súčasť všeobecného programu Solidarita a riadenie migračných tokov, pričom jeho cieľom je riešenie otázky spravodlivého rozdelenia zodpovednosti medzi členskými štátmi za finančné zaťaženie vyplývajúce zo zavedenia integrovaného riadenia vonkajších hraníc Európskej únie a z vykonávania spoločnej azylovej a prístahovaleckej politiky, ktoré boli vypracované v súlade s hlavou IV tretej časti zmluvy [ES].“

- 24 Článok 2 rozhodnutia č. 573/2007, nazvaný „Všeobecný cieľ fondu“, stanovuje:

„1. Všeobecným cieľom fondu je formou spolufinancovania akcií ustanovených v tomto rozhodnutí poskytovať členským štátom pomoc a podporu pri úsilí, ktoré vynakladajú pri prijímaní utečencov a presídlencov a pri znášaní dôsledkov takejto činnosti, pričom sa musia zohľadňovať právne predpisy Spoločenstva v tejto oblasti.

2. Fond na podnet členského štátu alebo Komisie prispieva k financovaniu technickej pomoci.“

- 25 Článok 3 uvedeného rozhodnutia, nazvaný „Oprávnené akcie v členských štátoch“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Fond podporuje akcie v členských štátoch, ktoré sa týkajú jednej alebo viacerých z týchto oblastí:

a) podmienok prijatia a konaní o udelení azylu;

...“

Francúzske právo

Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile

- 26 V zmysle článku L.723-1 code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (Zákonník o vstupe a pobyte cudzincov a o práve na azyl) (ďalej len „Ceseda“):

„Úrad [Office français de protection des réfugiés et apatrides (Francúzsky úrad na ochranu utečencov a osôb bez štátnej príslušnosti) (ďalej len ‚OFPRA‘)] rozhoduje o žiadostiach o azyl, ktoré sú mu predložené. Nemá však právomoc posúdiť žiadosť podanú osobou, ktorej žiadosť o povolenie na pobyt na území Francúzska bola zamietnutá z dôvodov stanovených v bode 1° článku L.741-4.

...“

27 Článok L.741-4 uvedeného zákonníka stanovuje:

„Pokiaľ ustanovenia článku 33 [Ženevského dohovoru] nestanovujú inak, odmietnuť prijatie cudzinca, ktorý žiada o azyl, na území Francúzska možno len v prípade, keď:

1. preskúmanie žiadosti o azyl spadá pod právomoc iného štátu na základe ustanovení [nariadenia č. 343/2003] alebo rovnakých záväzkov, ako sú záväzky upravené uvedeným nariadením s inými štátmi;

...“

28 Článok L.742-1 Ceseda stanovuje:

„Ak je cudzinec žiadajúci o azyl oprávnený zdržiavať sa na území Francúzska na základe ustanovení kapitoly 1 tejto časti, vydá sa mu dočasný doklad o pobyte, ktorý mu umožní podať žiadosť o azyl na [OFPRA]. Na [OFPRA] sa žiadateľ môže obrátiť až potom, keď získa uvedený dočasný doklad. Po podaní žiadosti o azyl sa žiadateľovi vydá nový dočasný doklad o pobyte. Tento doklad sa opätovne vydáva až do okamihu, kým tento úrad nerozhodne, a pokiaľ dôjde k podaniu žaloby na Cour nationale du droit d'asile [Štátny súd pre právo na azyl], až kým nerozhodne tento súd.“

Code de l'action sociale et des familles

29 Článok L.348-1 code de l'action sociale et des familles (Zákonník o sociálnej činnosti a rodine) stanovuje, že „žadateľom o azyl, ktorí sú držiteľmi niektorého z dokladov o pobyte uvedených v článku L.742-1 [Ceseda], možno na základe ich žiadosti poskytnúť sociálnu pomoc v podobe ubytovania v prijímacom centre pre žiadateľov o azyl“.

Code du travail

30 Článok L.5423-8 code du travail (Zákonníka práce) stanovuje:

„Pokiaľ ustanovenia článku L.5423-9 nestanovujú inak, na dočasný čakateľský príspevok [ďalej len ‚ATA‘] majú nárok:

1. cudzí štátni príslušníci, ktorých povolenie na pobyt alebo potvrdenie prijatia ich žiadosti o povolenie na pobyt uvádza, že požiadali o azyl vo Francúzsku, a ktorí predložili žiadosť o priznanie postavenia utečenca, ak splnia podmienky veku a finančných zdrojov;

...“

31 V zmysle článku L.5423-9 tohto zákonníka:

„Na [ATA] nemajú nárok:

1. žiadatelia o azyl, ktorí po rozhodnutí o zamietnutí, ktoré nadobudlo právoplatnosť, predložia [OFPRA] žiadosť o opätovné posúdenie, s výnimkou humanitárnych prípadov, ktoré boli oznámené [OFPRA] v súlade s podmienkami stanovenými právnymi predpismi;

...“

32 Článok L.5423-11 tohto zákonníka znie takto:

„[ATA] sa vypláca za každý mesiac späťne osobám, o ktorých žiadosti o azyl nebolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím.

Vyplácanie príspevku sa skončí k poslednému dňu mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo doručené právoplatné rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti.“

Obežník z 3. novembra 2009

33 Obežník z 3. novembra 2009, ktorý sa týka príjemcov ATA, vo svojej prvej časti najmä uvádza:

„I. Žiadatelia o azyl

V súlade so [smernicou 2003/9] ATA je príjmom, ktorý zabezpečuje existenčné prostriedky a vypláca sa žiadateľom o azyl počas celého trvania konania o prešetrovaní žiadosti, pokiaľ spĺňajú nasledujúce podmienky.

I.1. Podmienky priznania ATA

S výhradou vylúčení uvedených v bode I.2 a splnenia podmienky finančných zdrojov má nárok na ATA cudzí štátny príslušník:

- ktorý dovŕšil vek osemnásť rokov,
- podal žiadosť o azyl na OFPRA a dostal od tohto úradu list s informáciou o registrácii jeho žiadosti,
- o ktorého žiadosti o azyl OFPRA alebo CNDA [Cour nationale du droit d'asile (Štátny súd pre právo na azyl)] zatiaľ nerozhodli právoplatným rozhodnutím,
- ktorý dostal povolenie na pobyt alebo potvrdenie prijatia žiadosti o povolenie na pobyt uvádzajúce, že požiadal o azyl vo Francúzsku; táto podmienka sa neuplatní na štátnych príslušníkov krajín, ktoré sa považujú za bezpečné krajiny pôvodu... a krajín, vo vzťahu ku ktorým sa uplatňuje článok 1 C 5 Ženevského dohovoru, pri nich postačuje list OFPRA o registrácii.

...

I.2. Dôvody vylúčenia z nároku na ATA

...

I.2.2.

Iné dôvody vylúčenia...

...

Žiadatelia o azyl nemajú nárok na ATA, pokiaľ im bola zamietnutá žiadosť o povolenie na pobyt na základe ustanovení upravených v bodoch 1°, 3° a 4° článku L.741-4 Ceseda. Ide o prípad:

1. osôb, ktorých žiadosť o azyl spadá do právomoci iného európskeho štátu na základe ustanovení [nariadenia č. 343/2003], nazývaného ‚Dublin II‘;

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 34 Dňa 26. januára 2010 sa Cimade a GISTI obrátili na Conseil d'État [Štátna rada] s návrhom na zrušenie obežníka z 3. novembra 2009. Tvrdia, že tento obežník je v rozpore s cieľmi smernice 2003/9, pretože z nároku na ATA vylučuje žiadateľov o azyl v prípade, keď Francúzska republika na základe nariadenia č. 343/2003 žiada iný členský štát, ktorý považuje za zodpovedný za vybavenie žiadosti dotknutých osôb, aby ich prevzala alebo vzala späť.
- 35 Keďže odpoveď na túto otázku si vyžaduje výklad relevantných ustanovení práva Únie, Conseil d'État rozhodla prerušiť konanie a podložiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Zabezpečuje smernica 2003/9... poskytovanie minimálnych prijímacích podmienok, ktoré stanovuje, žiadateľom, v prípade ktorých členský štát, kde bola podaná žiadosť o azyl, na základe [nariadenia č. 343/2003] rozhodne požiadať iný členský štát, ktorý pokladá za príslušný na posúdenie tejto žiadosti, počas konania o prevzatí alebo späťvzatí týmto iným členským štátom?
 2. V prípade kladnej odpovede na túto otázku:
 - a) Končí sa povinnosť zabezpečiť poskytnutie minimálnych prijímacích podmienok, vzťahujúca sa na prvý členský štát, v čase prijatia rozhodnutia o akceptovaní dožiadaným členským štátom, v čase skutočného prevzatia alebo späťvzatia žiadateľa o azyl alebo v inom čase?
 - b) Ktorému členskému štátu teda prináleží znášať finančné bremeno spojené s minimálnymi prijímacími podmienkami počas tohto obdobia?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 36 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je členský štát, ktorému bola predložená žiadosť o azyl na jeho hraničnom priechode alebo na jeho území, povinný priznať minimálne prijímacie podmienky žiadateľov o azyl stanovené smernicou 2003/9 aj žiadateľovi o azyl, vo vzťahu ku ktorému na základe nariadenia č. 343/2003 rozhodne, že dožiada iný členský štát, aby prevzal alebo vzal späť dotknutú osobu, ako členský štát zodpovedný za preskúmanie jej žiadosti o azyl.
- 37 V tomto ohľade treba hneď uviesť, že pôsobnosť smernice 2003/9 je definovaná v jej článku 3, podľa ktorého sa táto smernica vzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín a osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré podali žiadosť o azyl na hraničnom priechode alebo na území členského štátu, pokiaľ môžu zostať na jeho území ako žiadatelia o azyl.
- 38 Preto prvou podmienkou, ktorá musí byť splnená na uplatnenie smernice 2003/9, je podmienka, podľa ktorej žiadosť o azyl musí byť podaná na hraničnom priechode alebo na území členského štátu. V tomto ohľade článok 2 písm. b) tejto smernice stanovuje, že „žiadosť o azyl“ treba chápať ako „žiadosť podanú štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti, ktorá sa môže chápať ako žiadosť o medzinárodnú ochranu členského štátu podľa Ženevského dohovoru“ a že „každá žiadosť o medzinárodnú ochranu sa považuje za žiadosť o azyl, pokiaľ štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti výslovne nežiada o iný druh ochrany, o ktorý je možné požiadať osobitne“. Definícia pojmu žiadosť o azyl uvedená v článku 2 písm. c) nariadenia č. 343/2003 je v podstate identická s vyššie uvedenou definíciou.

- 39 Čo sa týka obdobia, počas ktorého sa materiálne prijímacie podmienky zahrnujúce ubytovanie, stravu a oblečenie, ako aj denné vreckové, musia priznať žiadateľom, článok 13 ods. 1 smernice 2003/9 stanovuje, že toto obdobie začína plynúť v okamihu, keď žiadatelia o azyl „podajú žiadosti o azyl“.
- 40 Ďalej z článkov 2 a 3 smernice 2003/9 vyplýva, že táto smernica predpokladá len jednu kategóriu žiadateľov o víza, zahrňajúcu všetkých štátnych príslušníkov tretích krajín a všetky osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré podali žiadosť o azyl. Táto smernica neobsahuje nijaké ustanovenie, z ktorého by mohlo vyplývať, že žiadosť o azyl možno považovať za podanú iba v prípade, že je podaná orgánom členského štátu zodpovednému za jej preskúmanie.
- 41 Takýto výklad potvrdzuje aj článok 4 ods. 1 nariadenia č. 343/2003, podľa ktorého sa postup určovania členského štátu zodpovedného podľa tohto nariadenia začne čo najskôr po tom, ako je členskému štátu prvýkrát podaná žiadosť o azyl. Z tohto ustanovenia nevyhnutne vyplýva, že žiadosť o azyl je podaná predtým, než sa začne konanie o určenie zodpovedného štátu.
- 42 Ustanovenia smernice 2003/9 sa musia vykladať v duchu jej všeobecnej štruktúry a jej cieľa, ako aj v súlade s odôvodnením 5 tejto smernice, pričom sa musia rešpektovať základné práva a zásady uznané najmä Chartou. Podľa tohto odôvodnenia je cieľom smernice predovšetkým zabezpečiť úplné rešpektovanie ľudskej dôstojnosti a podporovať uplatňovanie článkov 1 a 18 Charty.
- 43 Tieto požiadavky sa preto uplatňujú nielen vo vzťahu k žiadateľom o azyl, ktorí sa nachádzajú na území zodpovedného členského štátu v čase, keď očakávajú jeho rozhodnutie o ich žiadosti o azyl, ale aj vo vzťahu k žiadateľom o azyl, ktorí očakávajú určenie členského štátu zodpovedného za túto žiadosť.
- 44 V tomto ohľade nemožno právoplatne tvrdiť, že minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl sa neuplatňujú na tých z nich, vo vzťahu ku ktorým sa vedie konanie o určenie zodpovedného štátu, pretože toto konanie je rýchle. Z článkov 17 a 18 nariadenia č. 343/2003 totiž vyplýva, že v prípade bežného konania môže uplynúť lehota piatich mesiacov od dátumu podania žiadosti o azyl a dátumom, keď dožiadaný členský štát rozhodne o žiadosti o prevzatie žiadateľa o azyl. K tejto dĺžke trvania je nutné pripočítať čas nevyhnutný na vykonanie odovzdania, ktorého lehota podľa článku 19 uvedeného nariadenia predstavuje najviac šesť mesiacov od akceptovania žiadosti o prevzatie.
- 45 Navyše konanie podľa nariadenia č. 343/2003 môže v určitých prípadoch viesť k tomu, že žiadateľ o azyl nebude nikdy odovzdaný do dožiadaného členského štátu, ale zostane v členskom štáte, v ktorom podal žiadosť o azyl. Lehoty stanovené v článkoch 17 až 20 tohto nariadenia sa týkajú len situácie, v ktorej dožiadaný členský štát akceptuje prevzatie alebo späťvzatie, alebo keď neodpovie na žiadosť žiadajúceho členského štátu. V prípade zápornej odpovede dožiadaného členského štátu dotknutá právna úprava upravuje iba jedno zmierovacie konanie na dobrovoľnej báze. V takýchto situáciách sa prechodný pobyt žiadateľa o azyl na území žiadajúceho členského štátu môže predĺžiť na veľmi dlhý čas. Vylúčenie z nároku na uplatnenie minimálnych noriem pre prijímanie žiadateľov o azyl tých z nich, vo vzťahu ku ktorým sa vedie konanie o určenie zodpovedného štátu, teda nijakým spôsobom nemožno odôvodniť trvaním tohto konania.
- 46 Druhou podmienkou na uplatnenie smernice 2003/9 je podmienka, aby žiadatelia o azyl mohli zostať na území dotknutého členského štátu ako žiadatelia o azyl. V tomto ohľade francúzska vláda nemôže účinne tvrdiť, že vzhľadom na to, že odôvodnenie 29 smernice 2005/85 jasne stanovuje, že žiadosti, ktoré patria do pôsobnosti nariadenia č. 343/2003, sú vylúčené z pôsobnosti uvedenej smernice, právo priznané žiadateľovi o azyl jej článkom 7 ods. 1, aby zostal v členskom štáte na účely konania o preskúmaní jeho žiadosti, neprislúcha takémuto žiadateľovi v prípade, že sa vo vzťahu k nemu vedie na základe tohto nariadenia konanie o určenie zodpovedného štátu.
- 47 Podľa článku 2 písm. k) smernice 2005/85, pojmy „zostať v členskom štáte“ treba chápať ako zostať na území vrátane hraníc alebo tranzitných zón nielen v členskom štáte, v ktorom sa skúma žiadosť o azyl, ale aj v štáte, v ktorom bola podaná.

- 48 Preto je namieste dospieť k záveru, že žiadatelia o azyl majú právo zostať nielen na území členského štátu, v ktorom sa skúma žiadosť o azyl, ale aj na území toho členského štátu, v ktorom bola táto žiadosť podaná, ako to vyžaduje článok 3 ods. 1 smernice 2003/9.
- 49 Takýto výklad nemožno vyvrátiť odôvodnením 29 smernice 2005/85, ktoré odkazuje na skutočnosť, že konania ňou upravené na priznanie alebo odňatie postavenia utečenca v členských štátoch sa líšia od konaní upravených nariadením č. 343/2003 na účely určenia členského štátu zodpovedného za preskúmanie žiadosti o azyl.
- 50 V dôsledku toho treba na prvú otázku odpovedať tak, že smernica 2003/9 sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o azyl, je povinný priznať minimálne prijímacie podmienky žiadateľov o azyl stanovené smernicou 2003/9 aj žiadateľovi o azyl, vo vzťahu ku ktorému na základe nariadenia č. 343/2003 rozhodne, že dožiada iný členský štát, aby prevzal alebo vzal späť tohto žiadateľa, ako členský štát zodpovedný za preskúmanie jeho žiadosti o azyl.

O druhej otázke

- 51 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd jednak pýta, v akom okamihu zaniká povinnosť členského štátu, ktorému bola podaná žiadosť o azyl, priznať minimálne prijímacie podmienky žiadateľov o azyl stanovené smernicou 2003/9 aj žiadateľovi o azyl, vo vzťahu ku ktorému na základe nariadenia č. 343/2003 rozhodne, že dožiada iný členský štát, aby prevzal alebo vzal späť tohto žiadateľa, ako členský štát zodpovedný za preskúmanie jeho žiadosti o azyl, a jednak to, ktorému členskému štátu prináleží znášať finančné bremeno poskytnutia týchto minimálnych podmienok.
- 52 Pokiaľ ide o dĺžku trvania povinnosti poskytovať minimálne prijímacie podmienky, treba po prvé pripomenúť, že do osobnej pôsobnosti smernice 2003/9, ako sa uviedlo v bodoch 37 a 38 tohto rozsudku, patrí každý žiadateľ o azyl od okamihu, keď po prvýkrát podal v členskom štáte žiadosť o azyl.
- 53 Po druhé treba uviesť, že podľa článku 2 písm. c) smernice 2003/9 a článku 2 písm. d) nariadenia č. 343/2003 žiadateľ alebo žiadateľ o azyl je štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, ktorá podala žiadosť o azyl, v súvislosti s ktorou zatiaľ nebolo prijaté právoplatné rozhodnutie. Žiadateľ si preto zachováva svoje postavenie žiadateľa o azyl v zmysle tejto smernice až do okamihu prijatia právoplatného rozhodnutia.
- 54 Po tretie z článkov 17 až 19 nariadenia č. 343/2003 vyplýva, že jednoduchá žiadosť členského štátu, ktorému bola podaná žiadosť o azyl, aby iný členský štát prevzal tohto žiadateľa o azyl, neukončuje preskúmanie žiadosti o azyl zo strany žiadajúceho štátu. Dokonca aj v prípadoch, v ktorých dožiadaný členský štát akceptuje prevzatie žiadateľa o azyl, totiž naďalej platí, že v súlade s týmto článkom 19 ods. 4 v prípade, že sa odovzdanie neuskutoční v lehote šiestich mesiacov, zodpovednosť za preskúmanie žiadosti o azyl prislúcha členskému štátu, ktorému bola táto žiadosť podaná. Navyše, ako sa uvádza v bode 45 tohto rozsudku, v prípade zápornej odpovede dožiadaného členského štátu dotknutá právna úprava upravuje len jedno zmierovacie konanie na dobrovoľnej báze a v takom prípade nemožno vylúčiť, že žiadateľ o azyl zostane na území žiadajúceho členského štátu.
- 55 Z predchádzajúceho treba dospieť k záveru, že ani rozhodnutie členského štátu, že dožiada iný členský štát, ktorý považuje za zodpovedný za preskúmanie žiadosti o azyl, aby prevzal žiadateľa o azyl, ani akceptácia tejto žiadosti dožiadaným členským štátom nepredstavujú právoplatné rozhodnutie v zmysle smernice 2003/9. Z toho vyplýva, že výlučne skutočné odovzdanie žiadateľa o azyl žiadajúcim členským štátom spôsobuje ukončenie preskúmania žiadosti o azyl týmto štátom, ako aj zánik zodpovednosti za poskytnutie minimálnych prijímacích podmienok.

- 56 Navyše všeobecná štruktúra a cieľ smernice 2003/9, ako aj dodržanie základných práv, najmä požiadaviek článku 1 Charty, podľa ktorého treba rešpektovať a chrániť ľudskú dôstojnosť, bránia tomu, aby bol žiadateľ o azyl, ako bolo uvedené v bodoch 42 až 45 tohto rozsudku, zbavený ochrany na základe minimálnych noriem stanovených touto smernicou, aj keď len počas prechodného obdobia od podania jeho žiadosti o azyl do jeho skutočného odovzdania do zodpovedného členského štátu.
- 57 Prijímacie podmienky stanovené smernicou 2003/9 možno totiž obmedziť alebo odňať výlučne v prípadoch vymenovaných v jej článku 16, a to v situáciách, keď žiadateľ o azyl nerešpektuje prijímací režim stanovený dotknutým členským štátom.
- 58 Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosť členského štátu, ktorému bola predložená žiadosť o azyl na jeho hraničnom priechode alebo na jeho území, priznať minimálne prijímacie podmienky stanovené smernicou 2003/9 žiadateľovi o azyl, vo vzťahu ku ktorému na základe nariadenia č. 343/2003 rozhodne, že dožiada iný členský štát, aby prevzal alebo vzal späť tohto žiadateľa o azyl, ako členský štát zodpovedný za preskúmanie jeho žiadosti o azyl, zaniká výlučne v okamihu skutočného odovzdania žiadateľa o azyl žiadajúcim členským štátom.
- 59 Čo sa týka otázky, ktorému členskému štátu prislúcha znášať finančné bremeno poskytnutia týchto minimálnych podmienok, treba uviesť, že znášať finančné bremeno týkajúce sa požiadaviek vyplývajúcich z povinnosti členského štátu dodržiavať právo Únie bežne prislúcha členskému štátu, ktorý má povinnosť vyhovieť týmto požiadavkám, konkrétne v takej veci, akou je vec sama, členský štát, ktorý je povinný zaručiť minimálne prijímacie podmienky stanovené smernicou 2003/9, v súlade s tým, čo bolo uvedené v predchádzajúcom bode, ibaže by právna úprava Únie stanovovala inak. V prípade neexistencie odporujúcich ustanovení v tomto ohľade tak v smernici 2003/9, ako aj v nariadení č. 343/2003 treba konštatovať, že finančné bremeno poskytnutia týchto minimálnych podmienok znáša členský štát, ktorému prislúcha uvedená povinnosť.
- 60 Navyše treba uviesť, že v snahe vyhovieť nevyhnutnosti spravodlivého rozdelenia zodpovednosti medzi členskými štátmi za finančné zaťaženie vyplývajúce z vykonávania spoločnej azylovej a prisťahovaleckej politiky, nevyhnutnosti, ktorá sa môže prejaviť najmä počas významných migračných tokov, Európsky fond pre utečencov zriadený rozhodnutím č. 573/2007 ako súčasť všeobecného programu Solidarita a riadenie migračných tokov stanovuje, že členským štátom možno ponúknuť finančnú pomoc, najmä pokiaľ ide o prijímacie podmienky a konania o udelení azylu.
- 61 V dôsledku toho treba na druhú otázku odpovedať tak, že povinnosť členského štátu, ktorému bola podaná žiadosť o azyl, priznať minimálne prijímacie podmienky stanovené smernicou 2003/9 žiadateľovi o azyl, vo vzťahu ku ktorému na základe nariadenia č. 343/2003 rozhodne, že dožiada iný členský štát, aby prevzal alebo vzal späť tohto žiadateľa o azyl, ako členský štát zodpovedný za preskúmanie jeho žiadosti o azyl, zaniká v okamihu skutočného odovzdania tohto žiadateľa o azyl žiadajúcim členským štátom a finančné bremeno poskytnutia týchto minimálnych podmienok znáša členský štát, ktorému prislúcha uvedená povinnosť.

O trovách

- 62 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

- 1. Smernica Rady 2003/9/ES z 27. januára 2003, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl, sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o azyl, je povinný priznať minimálne prijímacie podmienky žiadateľov o azyl stanovené smernicou 2003/9 aj žiadateľovi o azyl, vo vzťahu ku ktorému na základe nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúceho kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov rozhodne, že dožiada iný členský štát, aby prevzal alebo vzal späť tohto žiadateľa, ako členský štát zodpovedný za preskúmanie jeho žiadosti o azyl.**
- 2. Povinnosť členského štátu, ktorému bola podaná žiadosť o azyl, priznať minimálne prijímacie podmienky stanovené smernicou 2003/9 žiadateľovi o azyl, vo vzťahu ku ktorému na základe nariadenia č. 343/2003 rozhodne, že dožiada iný členský štát, aby prevzal alebo vzal späť tohto žiadateľa o azyl, ako členský štát zodpovedný za preskúmanie jeho žiadosti o azyl, zaniká v okamihu skutočného odovzdania tohto žiadateľa o azyl žiadajúcim členským štátom a finančné bremeno poskytnutia týchto minimálnych podmienok znáša členský štát, ktorému prislúcha uvedená povinnosť.**

Podpisy